

Sygnatura akt: V GC 1538/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 10 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2018 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W.

przeciwko – (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W. kwotę 263,77 złotych (dwieście sześćdziesiąt trzy złote siedemdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 07 lutego 2016 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 906,63 złotych (dziewięćset sześć złotych sześćdziesiąty trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów postępowania,
4. zwraca pozwanemu kwotę 30,00 złotych (trzydziestu złotych) tytułem nadpłaconej zaliczki na wynagrodzenie biegłego.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 1538/16

UZASADNIENIE

Powód Ł. T. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) we W. wniósł w dniu 16 sierpnia 2016r. o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 1.309,56 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 lutego 2016r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zajmuje się wynajmem i dzierżawą samochodów osobowych i furgonetek. W dniu 24 listopada 2015r. miała miejsce kolizja drogowa w wyniku której uszkodzony został pojazd marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność M. M.. Szkoła została zgłoszona pozwanemu, który nadał jej numer (...). W dniu 8 stycznia 2016r. poszkodowana podpisała z powodem umowę najmu, na mocy której powód wynajął poszkodowanej pojazd zastępczy marki O. (...) o nr rej. (...). Strony ustaliły wynagrodzenie za każdy dzień najmu na kwotę 200 zł netto. Powód wydał poszkodowanej pojazd w dniu 8 stycznia 2016r. Został on zwrócony w dniu 12 stycznia 2016r. Najem trwał 5 dni. Poszkodowana upoważniła powoda do załatwienia wszelkich spraw formalnych w zakresie dochodzenia od pozwanego należności za

wynajem pojazdu oraz do odbioru odszkodowania za szkodę w zakresie wynajmu samochodu. W dniu 26 stycznia 2016r. powód wystawił wobec poszkodowanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 1703,16 zł. Jednocześnie w dniu 4 lutego 2016r. powód wystąpił do pozwanego o wypłatę odszkodowania za szkodę w zakresie wynajmu pojazdu zastępczego. W dniu 26 stycznia 2016r. poszkodowana na mocy umowy cesji wierzytelności scedowała na powoda wszelkie prawa przysługujące od pozwanego w związku ze szkodą z tytułu OC sprawcy posiadającego polisę ubezpieczeniową wykupioną u pozwanego celem zaspokojenia roszczeń z tytułu wynajmu za czas naprawy samochodu zastępczego marki O. (...) za okres od 8 stycznia do 12 stycznia 2016r. W dniu 10 lutego 2016r. pozwany wydał decyzję co do szkody, uznając roszczenie powoda co do kwoty 393,60 zł. Do zapłaty zostało 1309,56 zł. Cena 200 zł plus VAT za dobę najmu auta zastępczego zastosowana przez powoda jest jedną z najniższych stawek rynkowych w K. i na terenie województwa (...) za najem pojazdu o podobnym standardzie co auto uszkodzone. Tańsze oferty wynajmu samochodu zastępczego przedstawione przez pozwanego są obwarowane wieloma ograniczeniami np. limitem kilometrów, czy też kosztami np. kaucją, której koszt wynosi 1.000 zł. Pozwany zobowiązany jest do zwrotu kosztów podstawienia i odstawienia. Czas trwania naprawy uszkodzonego pojazdu całkowicie pokrywa się z okresem pojazdu zastępczego.

Do pozwu załączono pismo powoda do pozwanego wzywające do zapłaty odszkodowania w kwocie 1.703,16 zł, oświadczenie poszkodowanego i serwisu naprawczego, dowód uiszczenia kwoty 393,60 zł przez pozwanego na rzecz powoda, upoważnienie powoda przez poszkodowaną do rozliczenia bezgotówkowego wynajmu pojazdu zastępczego, oświadczenie poszkodowanej, protokół zdawczo – odbiorczy, umowę cesji wierzytelności, decyzję pozwanego o przyznaniu odszkodowania z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego, fakturę VAT na kwotę 1.703,16 zł, umowę cesji wierzytelności, umowę najmu pojazdu zastępczego, oferty wypożyczalni.

Zarządzeniem z dnia 23 września 2016r. sprawę skierowano do rozpoznania w postępowaniu zwykłym.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zwrot kosztów postępowania. Wniósł ponadto o dopuszczenie dowodu z dokumentów zawartych w aktach szkody i opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia średniej stawki najmu pojazdu na terenie zamieszkania poszkodowanego. Pozwany zgłosił zarzut braku legitymacji procesowej biernej albowiem (...) S.A. nie jest stroną umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem pojazdu, z której powód wywodzi swoje roszczenia. Sprawca szkody w pojeździe zawarł umowę ubezpieczenia z A. (...). Pozwany przeprowadził likwidację szkody na zlecenie poszkodowanych M. M. i A. M.

Na rozprawie w dniu 27 marca 2017r. pełnomocnik powoda przyznał brak legitymacji biernej po stronie pozwanego i wniósł o wezwanie do udziału w sprawie (...) Spółkę Akcyjną w W..

Postanowieniem z dnia 27 marca 2017r. Sąd na podstawie art. 194 § 1 k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) Spółkę Akcyjną w W.. Ponadto zwolnił pozwanego (...) Spółkę Akcyjną w W. i zasądził od powoda na jego rzecz kwotę 377 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Przedsiębiorstwo powoda, zgodnie z treścią art. 55¹ k.c. na mocy umowy weszło w formie aportu do spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a na mocy umowy cesji wierzytelności z dnia 25 stycznia 2017r. Ł. T. scedował na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W. wierzytelność objętą niniejszym postępowaniem.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów postępowania. Wniósł o dopuszczenie dowodu z dokumentów oraz opinii biegłego sądowego na okoliczność technologicznego czasu naprawy i ustalenia rozpiętości wysokości dobowych stawek czynszu najmu na rynku lokalnym w I kwartale 2016r.

W piśmie procesowym z dnia 18 maja 2017r. powód podtrzymał żądania zawarte w pozwie. Nie może być mowy o nieuzasadnionym okresie najmu samochodu skoro poszkodowana wynajęła pojazd zastępczy tylko na okres naprawy.

Pismem procesowym z dnia 29 maja 2017r. pozwany na podstawie art. 192 pkt 3 k.p.c. wyraził zgodę na wstąpienie (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w prawa powoda.

Postanowieniem z dnia 26 lipca 2017r. Sąd na podstawie art. 196 k.p.c. zawiadomił (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością we W. o toczącym się procesie i stwierdził, że przystąpił do sprawy w charakterze powoda. Ł. T. został zwolniony od udziału w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 stycznia 2016r. M. M. zawarła z Ł. T. prowadzącym jednoosobową działalność gospodarczą pod nazwą (...) we W. umowę najmu pojazdu zastępczego nr 21/01/16. Przedmiotem umowy był samochód marki O. (...) nr rej. (...). Jako współwłaściciele pojazdu uszkodzonego wskazano M. M. i A. M.. W § 4 umowy wskazano, że samochód zastępczy udostępniony jest w okresie likwidacji szkody w pojeździe usługobiorcy w związku ze szkodą likwidowaną w wymienionym serwisie naprawczym, tj. do dnia, gdy uszkodzony pojazd usługobiorcy będzie gotowy do odbioru z serwisu. W § 6 umowy wskazano czynsz najmu za każdą rozpoczętą dobę w wysokości 200 zł netto.

Dowód: umowa najmu pojazdu zastępczego nr 24/01/16 z 8.01.2016r. (k. 26-

27 akt)

W dniu 8 stycznia 2016r. poszkodowana upoważniła Ł. T. do rozliczenia bezgotówkowego wynajmu pojazdu zastępczego w towarzystwie ubezpieczeniowym sprawcy zdarzenia. Jednocześnie złożyła oświadczenie, że w związku z uszkodzeniem jej samochodu zmuszona jest wynajmować samochód zastępczy na czas likwidacji szkody. Konieczność wynajmu umotywowano tym, że uszkodzony samochód służył do dojazdu do pracy, odwożenia dzieci do szkoły i codziennego użytkowania. Jednocześnie oświadczyła, że nie jest właścicielem innego pojazdu.

Dowód: upoważnienie z 8.01.2016r. (k. 18 akt), oświadczenie poszkodowanej

z 8.01.2016r. (k. 20 akt)

W dniu 8 stycznia 2016r. A. M. w imieniu najemcy M. M. odebrał od przedstawiciela Ł. T. samochód zastępczy marki O. (...) za samochód O. (...) znajdujący się w serwisie naprawczym Salon (...) w K. ul. (...). Zwrot pojazdu nastąpił w dniu 12 stycznia 2016r.

Dowód: protokół zdawczo - odbiorczy (k. 21 akt)

W dniu 12 stycznia 2016r. poszkodowany A. M. i przedstawiciel serwisu naprawczego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. podpisali oświadczenie o przyjęciu uszkodzonego pojazdu do serwisu w dniu 8 stycznia 2016r. i rozpoczęcia naprawy w tym dniu oraz zakończenia naprawy w dniu 12 stycznia 2016r. Do naprawy nie użyto części zamiennych.

Dowód: oświadczenie poszkodowanego i serwisu naprawczego z 12.01.2016r.

(k.16 akt)

W dniu 26 stycznia 2016r. Ł. T. wystawił wobec M. M. fakturę VAT nr (...) z tytułu wynajmu samochodu zastępczego O. (...) nr rej (...) – 5 dób - 1.230 zł, podstawienie samochodu do klienta – 118 km – 236,58 zł i odbiór samochodu od klienta – 236,58 zł. Łącznie należność wynikającą z faktury wskazano na kwotę 1.703,16 zł, płatną przelewem w terminie 7 dni – do dnia 2 lutego 2016r.

W uwagach do faktury wskazano czas najmu 8.01. – 12.01.2016r. i nr umowy (...).01/16.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 26.01.2016r. (k. 24 akt)

W dniu 26 stycznia 2016r. M. M. zwana cedentem zawarła z Ł. T., cesjonariuszem, umowę cesji wierzytelności, w której przelała wierzytelność o odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego, przysługującą jej z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 20 listopada 2015r.,

zarejestrowaną w (...) S.A., celem zaspokojenia wierzytelności cesjonariusza z tytułu wynajmu auta zastępczego wynikającej z faktury nr (...) z 26 stycznia 2016r. na kwotę 1.703,16 zł. Identycznej treści umowę zawarł z Ł. T. A. M..

Dowód: umowy cesji wierzytelności z 26.01.2016r. (k. 25, 22 akt)

W dniu 4 lutego 2016r. Ł. T. przesłał (...) S.A. fakturę nr (...) za wynajęcie pojazdu zastępczego i poprosił o wypłatę odszkodowania w kwocie 1.703,16 zł, zgodnie z przedstawioną fakturą w terminie 7 dni. Zwrócił uwagę, że kwota 246 zł brutto za dobę jest średnią, realną kwotą za wynajęcie pojazdu na lokalnym rynku, a pojazdy zastępcze wypożycza klientom bez ograniczenia w postaci limitu kilometrów.

Dowód: wezwanie (...) S.A. do zapłaty przez Ł. T. z 4.02.2016r.

(k. 15 akt)

W dniu 11 lutego 2016r. (...) S.A. w piśmie skierowanym do Ł. T. przyznał odszkodowanie z tytułu kosztów pojazdu zastępczego lub wynajęcia pojazdu zastępczego w wysokości 393,60 zł. W piśmie wyjaśniono, że koszty związane z wynajmem pojazdu zastępczego zostały zweryfikowane na podstawie art. 361 § 1 k.c. Odpowiedzialność z tego tytułu ogranicza się do technologicznie uzasadnionego czasu naprawy włącznie z czasem koniecznym do dokonania oględzin. Zasadny czas najmu wynajmu uznano okres od dnia 8 stycznia 2016r. do dnia 12 stycznia 2016r. tj. cztery dni. Dokonano weryfikacji stawki dobowej za wypożyczenie auta do kwoty 80 zł netto. Koszty wynajmu pojazdu zastępczego zostały uznane w kwocie odpowiadającej średnim stawkom stosowanym przez firmy zawodowo zajmujące się wynajmem pojazdów.

Dowód: pismo (...) S.A. do Ł. T. z 11.02.2016r. (k. 23 akt)

W dniu 11 lutego 2016r. (...) S.A. przełał na rachunek Ł. T. kwotę 393,60 zł tytułem odszkodowania za szkodę (...) M. M. PK 44 296.

Dowód: potwierdzenie operacji z 11.02.2016r. (k. 17 akt)

Technologiczny czas naprawy samochodu osobowego marki O. (...) o numerach rejestracyjnych (...) z uwzględnieniem warunków dotyczących specyfiki okresu naprawy oraz uszkodzeń pojazdu i zastosowanej technologii naprawy nie powinien być dłuższy niż 5 dni. Gdyby okres naprawy nie obejmował dnia wolnego od pracy i soboty, 4 dni. Pojazd należy do segmentu B. Na terenie K. i okolic średnia dobową stawka najmu pojazdu zastępczego z segmentu B w I kwartale 2016r. niezależnie, czy dotyczyło to rozliczenia bezkosztowego, czy też nie, wynosiła 117,03 zł brutto. Rozpiętość stawek wahała się od 98,40 zł brutto do 123 zł brutto. Średni koszt najmu pojazdu na 5 dni wraz z dostarczeniem i odbiorem pojazdu wynosił 657,37 zł brutto, a rozpiętość stawek wahała się od 492 zł do 833 zł brutto.

Dowód: opinia biegłego sądowego P. L. (k. 163 – 171 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów oraz opinii biegłego sądowego P. L..

Sąd zważył co następuje:

Podstawą niekwestionowanej przez pozwanego odpowiedzialności za szkodę wywołaną przez sprawcę kolizji drogowej była umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zgodnie z którą pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art. 822 § 1 kodeksu cywilnego).

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika z przepisu art. 436 § 1 k.c., zgodnie z którym odpowiedzialność określona w art. 435 k.c. ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. W art. 435 §1 kodeksu cywilnego przewidziano odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu,

wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie zaś z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2013r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz. 392 ze zm.) ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. W art. 36 ust. 1 ustawy wskazano, że odszkodowanie ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. Oznacza to, że o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od zakładu ubezpieczeń decydują przepisy kodeksu cywilnego, a w szczególności art. 361-363 oraz 444 – 447.

Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (art. 8 ust. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej). Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, na zasadach określonych w kodeksie cywilnym. Odpowiada więc za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. W tych granicach naprawienie szkody powinno obejmować wszystkie straty, które poszkodowany poniósł wskutek zaistnienia szkody (art. 361 § 2 k.c.). Przedstawione reguły nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej uszkodzenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego w sytuacji jego uszkodzenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem samochodu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

W toku likwidacji szkody (...) S.A. uznał zasadność wynajmu pojazdu zastępczego przez okres 4 dni obniżając wysokość stawki dziennej za najem.

Poszkodowana wynajmowała pojazd zastępczy przez okres 5 dni, co należy uznać za okres uzasadniony, potwierdzony ustalonym przez biegłego uzasadnionym okresem naprawy obejmującym dzień wolny od pracy i sobotę. Powstanie szkody i konieczność poświęcenia czasu na zorganizowanie naprawy pojazdu oraz najem pojazdu zastępczego powoduje dolegliwość, która nie jest rekompensowana przez sprawcę szkody. Wymagania pozwanego aby poszkodowany tak zlecał naprawę by okres naprawy nie obejmował dnia wolnego od pracy w warsztacie i soboty jest żądaniem nadmiernym, często niemożliwym do spełnienia. Moment przyjęcia samochodu do warsztatu uzgadniany jest z jego właścicielem i zależy często od mocy przerobowych w warsztacie a nie od decyzji zlecającego. Z tego względu Sąd uznał za uzasadniony pięciodniowy okres naprawy i najmu pojazdu zastępczego.

Obowiązek pozwanego pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego wynika również z wytycznych Komisji Nadzoru Finansowego. Zgodnie z rekomendacją (...) z dnia 1.12.2009r. poszkodowany może żądać pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres, w którym nie było możliwe korzystanie z pojazdu, który uległ uszkodzeniu. Okres najmu winien być uzasadniony. Długość tego okresu warunkowana jest lojalnym zachowaniem się poszkodowanego wobec ubezpieczyciela.

Stawka najmu ustalona przez Ł. T. w wysokości 246 zł brutto za dobę okazała się jednak stawką zawyżoną. Dwukrotnie przekracza najwyższą dobową stawkę najmu pojazdu zastępczego z segmentu B w I kwartale 2016, bez względu czy dotyczyło to rozliczenia bezkosztowego, czy też nie. Najniższa dobową stawkę najmu, zgodnie z ustaleniami biegłego wynosiła w tym okresie 98 zł brutto.

Sytuacja, gdy doszło do poniesienia przez poszkodowanego wydatków na uzyskanie pojazdu zastępczego w okresie remontu uszkodzonego pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu stanowi wydatki poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego

zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Przeważa w piśmiennictwie stanowisko, że muszą to być wydatki zmierzające do wyłączenia lub ograniczenia szkody i niewątpliwie są nimi koszty wynajmu pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, ponieważ zapobiegają utracie określonych dochodów (art. 361 § 2 k.c.) Szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Przy takim ujęciu, stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są objęte także wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia (zniszczenia) pojazdu. Zwrotowi mogą podlegać tylko wydatki rzeczywiście poniesione na taki najem.... (OSNC 2012/3/28, LEX nr 1011468, Biul.SN 2011/11/5).

W przedmiotowej sprawie poszkodowana skorzystała z oferty Ł. T., który stosował zawyżone stawki najmu w stosunku do wypożyczalni funkcjonujących na terenie K. i okolic. W tym zakresie pozwany nie powinien ponosić odpowiedzialności za szkodę. Obowiązkiem poszkodowanej było skorzystanie z wypożyczalni samochodów znajdującej się w najbliższej okolicy jej zamieszkania aby nie powiększać kosztów. Nie można jednak żądać od poszkodowanej aby wyszukiwała wypożyczalnię najtańszą. Nie ma też uzasadnienia przyjęcie, że poszkodowana mogła skorzystać z oferty najdroższej. Skoro tego nie uczyniła, nie można zobowiązywać pozwanego do wypłaty odszkodowania według najwyższej stawki wypożyczalni w najbliższej okolicy. Poszkodowana nie zachowała się lojalnie wobec ubezpieczyciela zawierając umowę z Ł. T.. Skoro jednak nie jest znana stawka najmu, którą poszkodowana mogłaby płacić, gdyby zawarła umowę z wypożyczalnią z K. lub okolic, zasadnym jest przyjęcie wyliczenia średniego kosztu najmu, obejmującego również dostarczenie i odbiór pojazdy. W ślad za opinią biegłego Sąd przyjął, że średni koszt najmu wynosił 657,37 zł.

Powód stał się wierzycielem pozwanego na skutek przelewu wierzytelności.

Zgodnie bowiem z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Odpowiedzialność pozwanego względem powoda z tytułu przelanej wierzytelności jest taka sama jak wobec poszkodowanej M. M..

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Sąd uwzględnił powództwo w części stanowiącej różnicę pomiędzy wyliczonym średnim kosztem najmu a odszkodowaniem wypłaconym Ł. T. przez (...) S.A. w kwocie 393,60 zł. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania, wobec częściowego tylko uwzględnienia żądań powoda, Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c., stosunkowo je rozdzielając. Na koszty postępowania złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 66 zł, wynagrodzenie biegłego w wysokości 870 zł oraz wynagrodzenia pełnomocników stron ustalone w oparciu o § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 5 listopada 2015r., poz. 1804) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw, łącznie 1.690 zł. Powód wygrał proces w 20,14 %, powinien więc ponieść 79,86% wszystkich kosztów. Pozwany powinien ponieść kwotę 340,37 zł (1690 zł x 20,14%), a poniósł 1247 zł (zaliczka na wynagrodzenie biegłego i wynagrodzenie pełnomocnika). Różnica tych kwot podlegał zwrotowi od powoda.

Sąd z urzędu zwrócił pozwanemu niewykorzystaną część zaliczki na wynagrodzenie biegłego w wysokości 30 zł.

/-/ SSR Magdalena Berczyńska-Brus